

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 62

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagn 99 den 9 Mars 1929. 137

Min älskade!

Tänk, så många människor
du i ett slag gjorde lyckliga!

Prinnande i anden, ringde
jag först till Fröberg. Nej, han träffades
först kl. 1. Så till Ström. Nej, han
träffades kl. 12.

Så var det den förtjusande
Gustaf Olsson, som jag i går skrev
ett brev till med ditt löfte att
skiva till Weltergren och ditt nekande
till Herrgårdssågen. Och han var då
lyckslyckvis hemma.

Det blev ett jubel.

Han hade i går läst upp mitt
brev i telefon för Lindblom^{x)}, och denne
hade lyckats få ett medgivande från

x) Lindblom vill naturligtvis ha sitt första av sina skanden
av lyckat som möjligt. Olsson är ordförande i Styrelsen.

Jag skickar detta, fast jag vet, att ditt brev kommer i morgon.

Ingenting hinder, det är inte som på Mirbaka.

Ar du där tilläggs~~pen~~ensionen blir intet. Bara 25 kr. !!

Min ägare kom ny säkerhet från tiden efter 1 jan. Det gläder mig, att jag ändå betalat 70 kr., när du gav så kolossalt mycket.

Tänk, att min Kassi drömande inte kunde lugna sig till min hemkomst, utan skickade sin singla fru till prof. Morales för att höra hur de förvaltats Tollis pengar! Hon förklarade att det var en otrevlig, "nonchalant" herre. Något besked fick hon visst inte, och jag kan bara hoppas, att hon

visa vilket av Wettergren och hade satt sig in i att de då möjligen skulle reda sig med Dunningen i sommar.

När m. Cason fick höra, att de rent av skulle få Herrgårdssagen, blev han ut och låg. Han skulle ringa till Lindblom, och Lindblom hade möjligheten som ingen annan att få fast på Fröberg, och det var glädje och ingen sorg.

När jag sedan tel. 1 ringde till Fröberg, var allt klart, Ström under- rättad och de inbegripas i råd- plätning. Han skulle skicka manuskriptet i dag och bejarda inte bättre, än att du tog itu med hans opus. Hur var det med språket?

Det är inte möjligt att säga följande om alla de verk som är dystra till! Inom din

Wettergren är m. Cason och jag m. Cason om skis efter "fröberg" och jag m. Cason om skis efter "fröberg"

intu nämnde mitt namn. Mot mig
var han ju idel artighet.

Tänk, att Laurin tog sig
frö att recensera Dr Söderbergh!
Jag har ju förtrouadt att hålla
vår bokklubb med lektyr och skall
försöka nästa gång med "Svenskt"
Atomvisterne och Siri Bohm ha
ju intresse för författaren - läkaren.

Jag får lov att tala om, att
jag hörde Björnson på hans andra
uppläsning. Han gjorde "Bröderna"
förtjusande, på norska förstås. Jag vet
inte riktigt vad man skall säga om
hans tilltag, när det står: "På kyrko-
gården skrattar mig, men... då skrattar
man..."; så gjorde han en ögonblicklig
grinns, som om han låg fördubbel av skratta
och man måste skratta och tänka på Krimlund
tyvare.

En stor bit av Sönderberghs "Atomvisterne" är mycket lyckad
och "Bröderna" första kapitlet är inget gott. Thulin var där med
en kram av Björnson; märka följande. Han har väl något betalt, han
ing. Åbo.